

Arrest

nr. 115 218 van 6 december 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die loco advocaat R. BELDERBOSCH verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgisch staatsburger te zijn van Georgische origine. U bent in dienst getreden in 1998 bij de Georgische geheime diensten. In de periode 2002 tot 2004 diende u een asielaanvraag in in verschillende Europese landen. U keerde terug naar Georgië in 2005. In de periode 2007 tot 2009 werkte u officieus voor de geheime diensten. In 2007 werd u gecontacteerd door een medewerker van de geheime diensten om aan een nieuwe samenwerking te beginnen. In 2009 werd u officieel aangeworven en na één maand opleidingen te hebben gevolgd, trad u in mei 2010 als

zelfstandig ondernemer in dienst bij de geheime diensten. Uw taak bestond erin buitenlandse bezoekers -onder andere medewerkers van de NAVO- in Georgië te begeleiden en logistiek te ondersteunen, terwijl u onopvallend probeerde informatie bij hen los te weken. U betaalde voor hun accommodatie en maaltijden en deze sommen werden u terugbetaald door de geheime diensten. In mei 2010 kochten de geheime diensten, in uw naam, 20% van de aandelen van MLM Technology. U was voortaan aandeelhouder en personeelsverantwoordelijke in deze onderneming die zich specialiseerde in de aankoop en verkoop van technologische middelen uit Dubai en Japan. Het management van MLM Technology wist niet dat de aandelen werden aangekocht met staatsgeld. In ruil voor de aandelen moest u oppositielid Irakli Alasania (Vrije Democraten) en zijn aanhang bespioneren en informatie inwinnen over de strategie die ze zouden gebruiken voor de volgende verkiezingen. Tot november 2010 gaf u de gevraagde informatie aan de geheime diensten. Maar van dan af weigerde u voortaan andere opdrachten aan te nemen omdat u niet wou dat de personen die u bespioneerde, en die u persoonlijk kende, u zouden verdenken. Dit zinde de geheime diensten niet. Ze bedreigden u en MLM Technology kreeg de financiële inspectie over de vloer. De onderneming werd beboet voor 150.000 lari. Deze som werd ook betaald. Uw contract bij de geheime diensten werd niet verlengd nadat u weigerde verder voor hen te spioneren. In januari 2011 besloot u naar Nguria te gaan, buiten de stad, waar u een notenplantage hebt. U veranderde van telefoonnummer en verbleef er 1 maand. Eind februari 2011 keerde u terug naar Tbilisi. Toen u begin maart 2011 naar het werk ging, werd u meegenomen naar het Moduli gebouw in Tbilisi door medewerkers van de Georgische autoriteiten. De personen die u arresteerden, vertelden u dat ze u enkele vragen wilden stellen. U werd geslagen en u werd verplicht drugs en een wapen binnen te smokkelen in het kantoor van een partijlid van de Vrije Democraten. Toen u dat weigerde werden uw tanden gebroken. Aldus uw verklaringen, drongen de geheime diensten aan dat u verder voor hen zou spioneren omdat ze uit de informatie die u hen voordien had gegeven, konden afleiden dat u goede contacten had met leden van de oppositie uit uw district. Om vrij te komen ging u akkoord met hun voorstel. Na enkele dagen gaven deze personen u twee vuurwapens. Twee dagen later werd u opgebeld en er werd u gezegd dat men u op 20 maart de drugs en concrete instructies zou geven.

U moest voor zaken naar Oekraïne en besloot om van deze gelegenheid gebruik te maken om te vluchten. U vertrok op 15 maart 2011 vanuit Tbilisi met het vliegtuig naar Kiev. U verbleef 10 dagen in Kiev in afwachting van een vals internationaal paspoort dat voor u geregeld ging worden. Op 25 maart 2011 vertrok u vanuit Kiev richting Parijs. U had de intentie een asielaanvraag in te dienen in Frankrijk, maar aan de Duits-Belgische grens veranderde u van gedachte en verkoos u een asielaanvraag in te dienen in België. Na uw vertrek werden leden van het management van MLM Technology gearresteerd met als motief dat de goederen die werden verkocht niet conform waren aan de officiële standaarden. U vermoedt dat deze personen werden gearresteerd uit wraak. In feite wou men u arresteren. Aldus uw verklaringen hebben deze personen geen besef van de reden van hun arrestatie, maar u wel. Na uw vertrek werden ook uw ouders opgebeld door personen die zich voordoen als uw vrienden en die willen weten waar u verblijft.

U diende verschillende asielaanvragen in, in Oostenrijk, Zweden en Duitsland tussen 2002 en 2004. U kreeg telkens een negatieve beslissing. In 2005 keerde u terug naar Georgië. U verklaarde dat u terugkeerde omdat het politiek regime ondertussen veranderd was.

Op het gehoor legde u de volgende documenten neer; rekeninguittreksels van de periode 05.02.2009 tot 22.05.2011, certificaat van zelfstandig ondernemer van 05.02.2009, vier foto's van werknemers van MLM Technology, één foto van uzelf en de verantwoordelijke voor de logistiek van de Georgische geheime diensten, MLM Technology certificaat over uw graad als manager, vragenlijst bij aanwerving bij MLM Technology van 27.05.2010, uw arbeidsovereenkomst bij MLM Technology, vijf leasingovereenkomsten (dd. 25.06.2010 (2), 12.07.2010, 19.11.2010, 19.01.2011), verkoopbewijs van 05.05.2010, uw identiteitskaart uitgegeven door de Belgische asielinstanties (oranje kaart), uw rijbewijs.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in Georgië problemen kende met de Georgische autoriteiten, meer bepaald met de Georgische veiligheidsdiensten voor wie u jarenlang, eerst officieus en later ook officieel, zou hebben gewerkt.

U slaagde er echter niet in uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Zo kon u de Belgische asielinstanties geen enkele materiële aanwijzing voorleggen dat u na uw terugkeer naar Georgië in 2005 daadwerkelijk voor de Georgische Veiligheidsdienst hebt gewerkt, in eerste instantie officieus, maar sinds mei 2010 officieel (CGVS 1, p. 12-13 en CGVS 2, p. 6). U verklaarde dat u de documenten in verband met MLM Technology (MLM Technology certificaat over uw graad als manager, vragenlijst die ingevuld moet worden bij aanwerving bij MLM Technology van 27.05.2010, uw arbeidsovereenkomst bij MLM Technology, vijf leasingovereenkomsten (dd. 25.06.2010 (2), 12.07.2010, 19.11.2010, 19.01.2011), verkoopbewijs van 05.05.2010, en uw attest van

zelfstandig ondernemer (CGVS 1, p. 5-9) had voorgelegd omdat deze documenten een bewijs vormen voor de bedreigingen jegens u vanwege de geheime diensten en de sluiting van MLM Technology als gevolg van uw weigering tot collaboratie (CGVS, 08.03.2012, p. 6). Er dient op gewezen te worden dat boven vernoemde documenten echter op geen enkele wijze de band tussen u en de Georgische geheime diensten kunnen staven. Dat u er niet in slaagde enig document over te maken dat uw tewerkstelling bij de Georgische Veiligheidsdienst na uw terugkeer uit Europa in 2005 staft, is des te opmerkelijker aangezien u sinds mei 2010 zelfs officieel in dienst was bij de Veiligheidsdienst. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds danig aangetast.

U maakte voorts evenmin aannemelijk dat de problemen die het bedrijf MLM Technology kende en de arrestaties van de oprichter en de directeur van het bedrijf een vergelding waren vanwege de Georgische autoriteiten voor uw gebrek aan medewerking met de veiligheidsdiensten (CGVS 1, p. 7 en 13). Zo verklaarde u dat de directeur en directeur-generaal van dit bedrijf op 1 april 2011, toen u reeds in België was, gearresteerd werden (CGVS 1, p. 7). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij uw administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat dit inderdaad het geval was. Echter, u stelde dat als officiële reden voor hun arrestatie werd opgegeven dat de goederen die het bedrijf verkocht niet conform waren met de officiële standaarden en zodoende eigenlijk niet verkocht mochten worden (CGVS 1, p. 7), of nog dat de goederen niet van goede kwaliteit waren (CGVS 2, p. 6). Dat u de aan u opgelegde opdracht van de Veiligheidsdienst niet hebt uitgevoerd, zou volgens u de werkelijke reden van hun arrestatie zijn. Uw verklaringen komen op dit punt evenwel niet overeen met de hierboven reeds aangehaalde informatie. Uit deze informatie blijkt namelijk dat voorgenoemde personen gearresteerd werden op grond van artikel 180 van de Georgische strafwet. Dit wetsartikel heeft echter betrekking op 'forgery', dit is het zich illegaal toe-eigenen van andermans goederen of het verwerven van een eigendomsrecht door middel van misleiding. De concrete feiten waarop de arrestaties van de oprichter en de directeur van MLM Technology zijn gebaseerd, worden in deze informatie concreet beschreven en komen overeen met de in artikel 180 van de Georgische strafwet beschreven bepalingen. Nergens wordt vermeld dat de door MLM verkochte goederen niet zouden beantwoorden aan de officiële standaarden. Het is trouwens erg opvallend dat u, die luidens uw verklaringen naast de directeur en directeur-generaal, de derde en laatste aandeelhouder van het bedrijf zou zijn (CGVS 2, p. 5), nergens vermeld wordt met betrekking tot deze zaak. Te meer omdat het hier volgens u valse beschuldigingen betreft uit wraak voor uw gebrek aan medewerking met de Veiligheidsdienst en men eigenlijk u wil arresteren (CGVS 1, p. 7).

In ditzelfde verband moet er ook op gewezen worden dat u er niet in slaagde uw bewering als zou u voor 20 procent aandeelhouder zijn geworden van MLM Technology in mei 2010 hard te maken (CGVS 1, p. 13 en CGVS 2, p. 4-5). Hoewel de Staatsveiligheid u geholpen zou hebben bij het verwerven van deze aandelen, verklaarde u uitdrukkelijk dat deze aandelen officieel op uw naam stonden. Deze aandelen en uw tewerkstelling bij MLM Technology moesten immers als dekmantel voor uw activiteiten bij de Veiligheidsdienst fungeren. Bijgevolg was het cruciaal dat de aandelen op uw naam stonden (CGVS 1, p. 13). Zodoende zou op officiële documenten uw naam als medeaandeelhouder vermeld moeten staan en kan redelijkerwijze verwacht worden dat u op zijn minst enig document voorlegt waaruit blijkt dat u daadwerkelijk 20 procent van de aandelen van MLM Technology bezit. Te meer omdat u vanuit België nog steeds contact onderhoudt met verschillende personen in Georgië, onder meer met de echtgenote van zowel de directeur als de directeur-generaal van MLM Technology (CGVS 1, p. 4). Noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) noch tijdens uw interviews bij het Commissariaat-generaal legde u echter enig document neer dat uw aandeelhouderschap kan bevestigen. U verklaarde nochtans dat u vanuit Georgië documenten zouden worden opgestuurd die zouden aantonen dat u voor 20 procent eigenaar bent van MLM Technology. Na ontvangst zou u deze documenten aan het Commissariaat-generaal bezorgen (CGVS 1, p. 4, 7, 13 en 16). Tot op heden, bijna anderhalf jaar na uw laatste interview bij het Commissariaat-generaal, heb ik echter nog geen dergelijk document ontvangen. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang.

Vervolgens is het niet aannemelijk dat u er, gezien de door u beschreven omstandigheden, in slaagde uw herkomstland zonder problemen te verlaten door middel van een vliegtuig. U gaf immers aan dat u Georgië verliet op 15 maart 2011. Vanuit Tbilisi nam u een vliegtuig naar Oekraïne gebruik makende van uw eigen internationaal paspoort (CGVS 1, p. 9-11 en verklaring DVZ nr. 35). U kende tijdens deze reis geen problemen, naar eigen zeggen omdat u in die periode naar Oekraïne moest voor zaken en het probleem zich op dat moment nog niet ontwikkeld had (CGVS 1, p. 11). Deze verklaring overtuigt echter niet. Reeds in november 2010 had u immers geweigerd nog langer opdrachten voor de Veiligheidsdienst te vervullen. Om die reden werd u vervolgens door medewerkers van de Veiligheidsdienst bedreigd en stuurden ze de financiële inspectie op MLM Technology, het bedrijf waarvan u medeaandeelhouder was, af om u onder druk te zetten. MLM Technology kreeg in december 2010 een boete opgelegd van 150 000 Lari. Jullie betaalden de boete, maar u weigerde nog steeds om

nieuwe opdrachten voor de Veiligheidsdienst uit te voeren en trok u begin 2011 gedurende een maand terug op uw notenbedrijf om na te denken. U veranderde ook uw telefoonnummer. Begin maart 2011, slechts enkele dagen na uw terugkeer naar Tbilisi eind februari 2011, werd u op straat echter meegenomen door de ordediensten. Ze brachten u over naar het Moduligebouw, waar u niet enkel ondervraagd, maar ook onder druk gezet en geslagen werd. Ze wilden dat u nog een belangrijke opdracht voor hen zou uitvoeren. Ze verlangden dat u drugs en een wapen zou neerleggen in het kantoor van een van de leden van de Free Democrats. In eerste instantie weigerde u andermaal, maar nadat ze u zo hardhandig aanpakten dat 4 van uw tanden braken, stemde u uiteindelijk toch in, al was het maar om vrij te komen. Zodoende werd u inderdaad vrijgelaten in afwachting van verdere instructies. In de daarop volgende periode werd u door uw belagers in de gaten gehouden en uw telefoon werd afgeluisterd. Na enkele dagen werd u tot slot opgebeld met de mededeling dat u op 20 maart 2011 de drugs en de bijkomende instructies zou krijgen (CGVS 1, p. 13-15). Gelet op de hierboven geschetste omstandigheden is het weinig geloofwaardig dat u er op 15 maart 2011 in geslaagd zou zijn uw land legaal te verlaten via de luchthaven van Tbilisi door middel van uw eigen internationaal paspoort. Hierop gewezen, argumenteerde u dat de Veiligheidsdienst er om verschillende redenen van uitging dat u naar Georgië zou terugkeren. Ze veronderstelden namelijk dat u op zakenreis ging naar Oekraïne en u uw onderneming in Georgië niet zou opgeven. Ze gingen er ook vanuit dat u hun opdracht wel zou vervullen omdat u hen door middel van uw gedrag liet geloven dat u dit wel degelijk van plan was en u ook op de hoogte was van de gevolgen indien u uw opdracht verzaakte (CGVS 2, p. 11). Deze argumentatie volstaat echter niet. Gelet op het feit dat u sinds november 2010 reeds tot 3 maal toe had geweigerd nieuwe opdrachten van de Veiligheidsdienst aan te nemen en u uiteindelijk pas na zware psychologische en fysieke druk toch toegaf (CGVS 1, p. 13-14), is het niet aannemelijk dat de Georgische Veiligheidsdienst überhaupt zelfs het risico nam om u uit Georgië te laten vertrekken. Te meer gezien het grote belang dat de Veiligheidsdienst in u stelde. U haalde immers zelf aan dat het u verbaasde dat de Veiligheidsdienst zelfs bereid was MLM op te offeren als vergelding voor uw gebrek aan medewerking (CGVS 2, p. 11). Het is in deze in uw hoofde trouwens evenmin aannemelijk dat u gezien de reeds aangehaalde omstandigheden toch het risico nam om met uw eigen internationaal paspoort het land op legale wijze te verlaten met het vliegtuig. Te meer omdat u op dat moment reeds over een vals paspoort beschikte, dat u echter niet gebruikte (CGVS 1, p. 9-11 en verklaring DVZ nr. 35). Dat u desalniettemin toch een dergelijk risico hebt genomen, ondermijnt niet alleen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, maar tevens de ernst van de door u verklaarde vrees.

Volledigheidshalve moet er bovendien op gewezen worden dat uw verklaringen aangaande uw reisroute en de hierbij gebruikte documenten hoe dan ook niet geloofwaardig zijn. Zo zouden er voor uw reis van Georgië naar België uiteindelijk 2 valse paspoorten zijn aangemaakt. Over het ene paspoort beschikte u reeds voor uw vertrek uit Georgië. Het andere werd pas in Kiev aangemaakt en het was met dit paspoort dat u vanuit Oekraïne naar België reisde (CGVS 1, p. 9). Met betrekking tot dit laatste paspoort was u echter onaannemelijk vaag. Zo kon u tijdens uw interview bij de DVZ, minder dan 2 maanden na uw aankomst in België, niet eens zeggen op welke naam dit paspoort stond noch welke foto erin stond (Verklaring DVZ nr. 34). Tijdens uw eerste interview bij het Commissariaat-generaal, ruim 8 maanden na uw aankomst in België, kon u deze naam plots wel probleemloos meedelen (CGVS 1, p. 9-10), wat op zijn minst opvallend is. Verdere gegevens aangaande dit paspoort kende u echter niet (CGVS 1, p. 9-10). Ter verklaring wierp u op dat u dit paspoort slechts één keer gezien had en de smokkelaar dit paspoort bijhield tijdens de reis (CGVS 1, p. 10). Een dergelijke onwetendheid is echter niet aannemelijk gezien het risico op ernstige sancties voor de smokkelaar bij het ontdekken van clandestiene passagiers. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles worden uitgevoerd, waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en –bedoelingen. Gelet op de ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant niet op de hoogte heeft gebracht van de inhoud van het document dat gebruikt wordt om te tonen in geval van controle. Dit alles doet vermoeden dat u uw Georgische paspoort, waarvan u verklaarde dat het is achtergebleven in Oekraïne (CGVS 1, p. 10), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Uw algehele geloofwaardigheid wordt hierdoor aangetast.

Daarnaast moet nog opgemerkt worden dat uw verklaringen op een belangrijk punt in uw relaas niet consistent zijn. Zo stelde u tijdens uw eerste interview bij het Commissariaat-generaal dat uw opdracht om Irakli Alasania te bespioneren geen directe instructie was, maar een vraag. U kon met andere woorden weigeren, al kon u wel vermoeden wat in dat geval de mogelijke gevolgen waren. De opdracht was voor u evenwel niet echt een probleem omdat uw leven zowel financieel als professioneel

goed ging. U was alleen bang dat u na het volbrengen van deze opdracht nieuwe taken zou krijgen, zo zit het systeem nu eenmaal in elkaar. Ze geven nooit op (CGVS 1, p. 13). Toen u tijdens uw tweede interview gevraagd werd waarom u de opdracht desondanks toch aanvaard had, argumenteerde u plots dat ze u geen optie gegeven hadden wat betreft het bespioneren van Alasania. U werd door hen verplicht, maar u dacht wel dat het na die opdracht zou ophouden (CGVS 2, p. 3). Deze verklaringen kunnen uiteraard niet met elkaar in overeenstemming gebracht worden. Dan blijft het ook nog maar de vraag waarom u er initieel geen problemen mee had om uw vrienden te bespioneren, maar u dat in november 2010 plots niet meer zag zitten (CGVS 1, p. 13).

Tot slot zij nog opgemerkt dat u tijdens uw laatste interview bij het Commissariaat-generaal beloofde een medisch attest over te maken. Nadat u in maart 2011 door uw belagers zo ernstig in elkaar geslagen was dat vier van uw tanden gebroken waren, raadpleegde u immers een bevriende (arts/)psychiater. Op dat moment liet u na een attest van uw raadpleging te vragen omdat u niet van plan was klacht in te dienen. Maar u beloofde een dergelijk document alsnog op te vragen (CGVS 2, p. 10). U kreeg hiervoor 5 werkdagen de tijd, maar tot op heden, bijna anderhalf jaar na uw laatste interview bij het Commissariaat-generaal, heb ik nog steeds niets ontvangen. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder in het gedrang.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Tijdens het gehoor van 8 december 2011 legde u uw identiteitskaart uitgegeven door de Belgische asielinstanties (oranje kaart) en uw rijbewijs voor. Deze documenten hebben geen beslissende invloed op uw asioldossier aangezien ze, in uw geval, enkel persoonlijke gegevens bevatten. U legde ook vier foto's van de werknemers van MLM Technology en één foto van uzelf en de verantwoordelijke voor de logistiek van de Georgische geheime diensten. Deze foto's hebben echter geen objectieve bewijswaarde daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Het certificaat van zelfstandig ondernemer van 05.02.2009, het MLM Technology certificaat over uw graad als manager, de vragenlijst in te vullen bij aanwerving bij MLM Technology van 27.05.2010, uw arbeidsovereenkomst bij MLM Technology, de vijf leasingovereenkomsten (dd. 25.06.2010 (2), 12.07.2010, 19.11.2010, 19.01.2011), het verkoopbewijs van 05.05.2010 en de rekeninguittreksels van de periode 05.02.2009 tot 22.05.2011 werden hoger besproken en kunnen uw tewerkstelling bij de Georgische geheime diensten evenmin staven.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat de problemen naar aanleiding waarvan u asiel aanvraagde in de periode 2002-2005 geen verband houden met uw huidige problemen; u vluchtte in 2002 omwille van het beleid van president Sjervardnadze. Na de machtswissel keerde u terug naar Georgië in 2005 (CGVS, 08.12.2011, p. 5, 15).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn

(J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Omtrent de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij de Belgische asielinstanties geen enkele materiële aanwijzing kon voorleggen dat zij na haar terugkeer naar Georgië in 2005 daadwerkelijk voor de Georgische Veiligheidsdienst heeft gewerkt, stelt verzoekende partij dat zij wel degelijk documenten naar voor heeft gebracht waaruit blijkt dat zij voor de Georgische Veiligheidsdienst heeft gewerkt. Immers heeft zij rekeninguittreksels van de periode 05/02/2009 tot 22/05/2011 neergelegd. Aanvankelijk waren op deze uittreksels geen mededelingen te zien vanwege de instanties die geld op haar rekening overschreven, maar verzoekende partij is erin geslaagd om deze mededelingen toch af te printen en voegt dit als bijlage bij haar verzoekschrift (bijlage 3). Uit deze mededelingen blijkt dat de gelden aan verzoekende partij werden overgemaakt door de Georgische Veiligheidsdienst.

2.2.3.2. De Raad stelt vast dat desbetreffend document een fotokopie betreft. De Raad oordeelt dan ook dat aan faxberichten en fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Daarenboven toont verzoekende partij niet aan waarom op de reeds eerder voorgelegde versie van deze uittreksels de vakken waarin de gegevens vermeld worden van de instanties die geld op haar rekening overschreven blanco zijn en nu plots wel zijn ingevuld. Derhalve blijft de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij er niet in slaagt enige materiële aanwijzing voor te leggen dat zij na haar terugkeer naar Georgië in 2005 daadwerkelijk voor de Georgische Veiligheidsdienst heeft gewerkt, onverminderd overeind.

2.2.4.1. Waar verwerende partij stelt dat verzoekende partij het evenmin aannemelijk maakt dat de problemen die het bedrijf MLM Technology kende en de arrestaties van de directeur en de directeur-generaal van het bedrijf een vergelding waren vanwege de Georgische autoriteiten voor het gebrek aan medewerking van verzoekende partij met de Georgische Veiligheidsdienst, daar de door verzoekende partij opgegeven officiële reden voor de arrestatie van de directeur en de directeur-generaal niet overeenstemt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, en daar verzoekende partij, die naast de directeur en de directeur-generaal de derde en laatste aandeelhouder van het bedrijf zou zijn, nergens in de informatie vermeld wordt met betrekking tot deze zaak, voert verzoekende partij aan dat zij zich tijdens deze arrestaties niet meer in Georgië bevond. Derhalve ontving zij de informatie over de officiële reden van hun arrestatie slechts onrechtstreeks. Dat de door haar aangegeven officiële reden thans niet correct blijkt te zijn doet geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas, vermits de officiële reden van de arrestaties weinig belang heeft. Van belang is de werkelijke achterliggende reden, namelijk het feit dat verzoekende partij de aan haar opgelegde opdracht van de Georgische Veiligheidsdienst niet heeft uitgevoerd.

2.2.4.2. Verzoekende partij geeft tijdens haar gehoren op het Commissariaat-generaal aan dat de officiële reden van de arrestaties was dat de goederen die het bedrijf verkocht niet in overeenstemming waren met de officiële standaarden en derhalve eigenlijk niet verkocht mochten worden (administratief dossier, stuk 10, gehoorverslag CGVS d.d. 08/12/2011, p. 7), of nog dat de goederen niet van goede kwaliteit waren (administratief dossier, stuk 7, gehoorverslag CGVS d.d. 08/03/2012, p. 6). Indien verzoekende partij zich werkelijk geïnformeerd zou hebben omtrent deze arrestaties van de directeur en de directeur-generaal van het bedrijf, kan van haar verwacht worden dat zij – bovendien als derde en laatste aandeelhouder met een portefeuille van 20 procent – correct op de hoogte is van de officiële reden van hun arrestatie. De vaststelling dat de door verzoekende partij opgegeven officiële reden voor hun arrestaties dermate verschilt met de officiële reden die blijkt uit de informatie in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 27, landeninformatie, deel 3) – namelijk dat de betrokkenen gearresteerd werden wegens ‘forgery’, dit is het zich illegaal toe-eigenen van andermans goederen of

het verwerven van een eigendomsrecht door middel van misleiding – doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas.

2.2.5.1. Waar verwerende partij het onaannemelijk acht dat verzoekende partij, gezien de door haar beschreven omstandigheden, erin slaagde haar land van herkomst zonder problemen te verlaten door middel van een vliegtuig, oppert verzoekende partij dat Oekraïne een bevriend land is van Georgië en dat er heel wat over en weer gereisd wordt tussen Georgië en Oekraïne. Ze wijst erop dat zij zakenbelangen had in Oekraïne en dat zij wist dat de Georgische Veiligheidsdienst dit ook wist. Daarom veronderstelde zij terecht dat de Georgische autoriteiten haar zakenreis niet zouden beletten, temeer omdat zij er geen enkel belang bij hadden om de zakelijke contacten van verzoekende partij te bemoeilijken.

2.2.5.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in bovenstaande argumentatie deels de op het Commissariaat-generaal verschaftte uitleg herhaalt. Er dient echter op te worden gewezen dat verwerende partij reeds heeft geoordeeld dat haar uitleg dat de Veiligheidsdienst er om verschillende redenen van uitging dat zij naar Georgië zou terugkeren, dat de Veiligheidsdienst veronderstelde dat verzoekende partij op zakenreis ging naar Oekraïne en dat zij haar onderneming in Georgië niet zou opgeven en dat de Veiligheidsdienst er ook vanuit ging dat verzoekende partij haar opdracht wel zou vervullen omdat zij de Veiligheidsdienst door middel van haar gedrag liet geloven dat zij dit wel degelijk van plan was en omdat zij op de hoogte was van de gevolgen indien zij aan haar opdracht verzaakte, niet volstaat om te verklaren dat verzoekende partij erin slaagde haar herkomstland zonder problemen te verlaten door middel van een vliegtuig. Het herhalen van dezelfde uitleg, die volgens verzoekende partij wel degelijk plausibel is, biedt derhalve geen soelaas. Daar verzoekende partij sinds november 2010 reeds tot driemaal toe had geweigerd nieuwe opdrachten van de Veiligheidsdienst aan te nemen en zij uiteindelijk pas na zware psychologische en fysieke druk toch toegaf, is het immers niet aannemelijk dat de Georgische Veiligheidsdienst het risico nam om verzoekende partij uit Georgië te laten vertrekken, zeker gezien het grote belang dat de Veiligheidsdienst in verzoekende partij stelde. Bovendien is het in hoofdte van verzoekende partij evenmin aannemelijk dat zij gezien de reeds aangehaalde omstandigheden toch het risico nam om met haar eigen paspoort het land op legale wijze te verlaten met het vliegtuig, dit terwijl zij op dat moment reeds over een vals paspoort beschikte.

2.2.6.1. Inzake de ongeloofwaardige verklaringen van verzoekende partij aangaande haar reisroute en de hierbij gebruikte documenten, merkt verzoekende partij ten eerste op dat zij na het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verder heeft nagedacht over de naam op het paspoort. Als gevolg van deze inspanningen om zich dit te herinneren, kwam verzoekende partij dan ook terug op de naam op het paspoort. Dat verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal zich vervolgens wel deze naam kon herinneren, is gezien haar inspanningen hiertoe dan ook niet verwonderlijk. Voorts stelt verzoekende partij dat zij geen verdere details over het paspoort kon geven omdat de smokkelaar het bijhield tijdens de reis. Ze geeft ten slotte nog aan dat zij niet op de hoogte is van de strategie van de smokkelaars om hun klanten met valse paspoorten over de grens te helpen, maar dat smokkelaars ongetwijfeld doelbewust de reisdocumenten onder hun controle houden en niet bij de klant laten.

2.2.6.2. Betreffende de naam op het paspoort, stelt de Raad vast dat verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken het volgende heeft verklaard: *“Ik weet niet welke naam of foto er in stond, de andere smokkelaar hield het bij zich”* (administratief dossier, stuk 23, verklaring, punt 34). Het doet dan ook afbreuk aan haar geloofwaardigheid dat zij eerst verklaart dat zij niet zou weten welke naam of foto in het paspoort stond doordat de andere smokkelaar het bij zich hield, maar later, tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal, plots wel bekend is met de naam die op het paspoort stond (administratief dossier, stuk 10, gehoorverslag CGVS d.d. 08/12/2011, p. 9). De uitleg dat zij na haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken inspanningen had gedaan om zich de naam op het paspoort te herinneren, kan geenszins overtuigen gezien haar eerdere verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij niet wist – en niet dat zij het zich niet *herinnerde* – welke naam of foto er in het paspoort stond, daar de andere smokkelaar het bij zich hield.

Betreffende de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij evenmin andere gegevens aangaande dit paspoort kende, merkt de Raad op dat het algemeen geweten is dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Het risico voor zowel verzoekende partij als de smokkelaar op ontdekking is dan ook zeer reëel. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat verzoekende partij niet op de hoogte zou zijn van de inhoud van de voor haar gebruikte reisdocumenten. Het feit dat de smokkelaars de reisdocumenten van verzoekende

partij bij zich zouden hebben gehouden, belet bovendien niet dat verzoekende partij zou worden geïnformeerd omtrent de voor haar gebruikte reisdocumenten.

2.2.7.1. In verband met de opmerking van verwerende partij dat de verklaringen van verzoekende partij op een belangrijk punt in haar relaas niet consistent zijn, daar zij tijdens haar eerste gehoor bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat haar opdracht om Irakli Alasania te bespioneren geen directe instructie was, maar een vraag, dewelke zij bijgevolg kon weigeren, waarbij zij evenwel vreesde dat zij na het volbrengen van deze opdracht nieuwe taken zou krijgen, terwijl zij tijdens haar tweede gehoor bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat men haar geen optie hadden gegeven wat betreft het bespioneren van Alasania en dat ze door hen werd verplicht, maar dat zij wel dacht dat het na deze opdracht zou ophouden, betoogt verzoekende partij dat zij tijdens haar eerste gehoor bij het Commissariaat-generaal had weergegeven op welke wijze de Georgische Veiligheidsdienst de opdracht om Irakli Alasania te bespioneren aan haar voorstelde, namelijk als een vraag waarop zij vrijblijvend kon antwoorden, hoewel zij wel wist dat ze het bij een negatief antwoord niet daarbij zouden laten. Bij het tweede gehoor bij het Commissariaat-generaal calculeerde verzoekende partij evenwel reeds haar besef in dat de Georgische Veiligheidsdienst haar bij een negatief antwoord niet zo maar met rust zou laten en gaf zij derhalve realistisch weer dat ze haar eigenlijk geen optie gegeven hadden.

2.2.7.2. De uitleg van verzoekende partij in haar verzoekschrift is allesbehalve van aard de vastgestelde consistentie te ontkrachten. De uitleg van verzoekende partij dat zij tijdens haar tweede gehoor realistischer was, en het besef incalculeerde dat de Georgische Veiligheidsdienst haar niet zomaar met rust zou laten, waardoor men haar eigenlijk geen optie gegeven had, verklaart immers op geen enkele manier het feit dat verzoekende partij tijdens haar eerste gehoor aangaf bang te zijn dat zij na het volbrengen van de eerste taak nog andere taken zou krijgen (administratief dossier, stuk 10, gehoorverslag CGVS d.d. 08/12/2011, p. 13), terwijl zij tijdens haar tweede gehoor stelt dat zij na deze taak dacht dat het zou ophouden (administratief dossier, stuk 7, gehoorverslag CGVS d.d. 08/03/2012, p. 3). Bovendien kan de *post-factum* verklaring van verzoekende partij dat zij tijdens haar tweede gehoor het besef "*incalculeerde*" dat de Veiligheidsdienst haar niet zo maar met rust zou laten bij een negatief antwoord niet overtuigen, daar zij tijdens haar tweede gehoor uitdrukkelijk stelt dat de Georgische Veiligheidsdienst haar geen optie heeft gegeven en dat ze haar hebben verplicht (administratief dossier, stuk 7, gehoorverslag CGVS d.d. 08/03/2012, p. 3, "*Wat betreft Alasania hebben ze me geen optie gegeven ze hebben me verplicht*"), hetgeen dan ook inconsistent is met haar eerdere verklaring dat de Georgische Veiligheidsdienst het aan verzoekende partij *vroeg* en dat zij aldus ermee akkoord kon gaan of niet (administratief dossier, stuk 10, gehoorverslag CGVS d.d. 08/12/2011, p. 13).

2.2.8. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoekende partij tot op heden heeft nagelaten enig bewijs aan te brengen dat aantoonde dat zij voor twintig procent aandeelhouder is geworden van MLM Technology in mei 2010 en eveneens heeft nagelaten een medisch attest aan te brengen van een bevrindende (arts)/psychiater die verzoekende partij raadpleegde nadat zij in maart 2011 door haar belagers zo ernstig in elkaar geslagen was dat vier van haar tanden gebroken waren, dit ondanks haar beloften in haar verzoekschrift inspanningen te doen deze documenten alsnog te bekomen. De Raad is dan ook van oordeel dat desbetreffende motiveringen van verwerende partij onverminderd overeind blijven.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.10. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes december tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT